

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: N. T., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 4. 2004, čj. 59 Az 146/2003 - 22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 11. 2003, čj. OAM-5971/VL-10-12-2003. Tímto (posledně uvedeným) rozhodnutím byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. Rozsudek krajského soudu vycházel ze skutečnosti, že žalovaný nepochybil, napadené rozhodnutí je v souladu se zákonem, a proto žalobu zamítl.

Stěžovatelka v kasační stížnosti požádala o ustanovení advokáta zástupcem v řízení o kasační stížnosti; proto byla přípisem krajského soudu ze dne 23. 6. 2004 vyzvána, aby ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení tohoto přípisu doložila své osobní a majetkové poměry. Ze spisu vyplynulo, že přípis byl stěžovatelce doručován dne 14. 6. 2004, v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), § 42 odst. 5 s. ř. s., a to na adresu H. K., K. 42. Vzhledem k tomu, že na uvedené adrese nebyla stěžovatelka zastižena a nebylo zjištěno, že se na této adrese nezdržuje, písemnost byla uložena na poště a stěžovatelka byla vhodným způsobem vyzvána, aby si ji vyzvedla. Podle ustanovení § 46 odst. 2 o. s. ř., § 42 odst. 5 s. ř. s. nevyzvedne-li si adresát zásilku určenou do tří dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Označené usnesení bylo uloženo na poště v pondělí 14. 6. 2004, poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadl na čtvrtek 17. 6. 2004, což se považuje za den doručení. Protože stěžovatelka ve stanovené lhůtě na výzvu

nereagovala, krajský soud svým usnesením ze dne 2. 8. 2004, čj. 59 Az 146/2003 - 35, zamítl žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce. Usnesení bylo stěžovatelce taktéž doručováno na adresu H. K., K. 42. Ani v tomto případě nebyla stěžovatelka na uvedené adrese zastižena a nebylo zjištěno, že se na této adrese nezdržuje. Označené usnesení bylo uloženo na poště v úterý 17. 8. 2004, poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadl na pátek 20. 8. 2004. Kasační stížností usnesení ze dne 2. 8. 2004 napadeno nebylo.

Poté byla stěžovatelka usnesením krajského soudu ze dne 20. 9. 2004, čj. 61 Az 146/2003 - 39 vyzvána, aby si zástupce zvolila a ve lhůtě 15 dnů od doručení usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Usnesení ze dne 20. 9. 2004 bylo stěžovatelce rovněž doručováno na adresu H. K., K. 42. Taktéž v tomto případě na uvedené adrese nebyla stěžovatelka zastižena a nebylo zjištěno, že se na této adrese nezdržuje. Označené usnesení bylo uloženo na poště v pondělí 4. 10. 2004, poslední den lhůty k vyzvednutí písemnosti připadl na čtvrtek 7. 10. 2004. Stěžovatelka ve stanovené lhůtě na výzvu nereagovala a lhůta k předložení plné moci advokáta marně uplynula v pátek 22. 10. 2004.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem, to neplatí má-li stěžovatelka sama vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. V daném případě stěžovatelka právnické vzdělání nemá, advokátem zastoupena není a přes výzvu soudu nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení.

Nepředložení plné moci advokáta v řízení o kasační stížnosti brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud návrh stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2005

JUDr. Petr Příhoda

předseda senátu